

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 16Cpr/3/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312209213
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Jančulová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5312209213.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca samosudkyňou Mgr. Alenou Jančulovou v právnej veci navrhovateľky: E. Č., nar. XX.X.XXXX, bytom Č., K..W..Š. XXXX/XX právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. ŠKERDA s.r.o., so sídlom v Dolnom Kubíne , Radlinského 1727/49, IČO: 36 858 501 , proti odporkyni K.. E. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Č., V. XXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Annou Mozolíkovou, advokátkou, Advokátska kancelária Čadca, Palárikova 1449, o zaplatenie 4.024,21 € s prísl., takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľke sumu 4.024,21 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľke na účet právneho zástupcu navrhovateľky náhradu trov konania 3.155,78.- € pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku 269.- € a trov právneho zastúpenia 2.886,78.-€ do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom došlým súdu dňa 13.9.2012 sa navrhovateľka domáhala voči odporkyni- 1/. K.. E. A. a odporcovi 2/ SANTMED s.r.o. , so sídlom Palárikova 2678, Čadca, IČO: 47240733 zaplatenia sumy 4.487,87 € s príslušenstvom. Táto suma pozostávala z doplatku mzdy v sume 3.776,6812 €, doplatku náhrady mzdy za dovolenku v sume 319,5996 € a doplatku odstupného v sume 391,59 €. Nárok si uplatnila podľa príslušných zákonných ustanovení Zákonníka práce (zák.č. 311/2001 Z.z.) a a taktiež aj v zmysle zák.č. 62/2012 Z.z. o minimálnych mzdových nárokoch sestier a pôrodných asistentiek.

Podanie návrhu odôvodnila tým, že pracovala u odporkyne 1/ na základe pracovnej zmluvy zo dňa 29.4.2005 v období od 1.5.2005 do 31.5.2012. V pracovnej zmluve ju odporkyňa zaradila do druhého stupňa náročnosti práce a dohodla si s navrhovateľkou mzdu vo výške 9.000,-Sk mesačne. Neskôršie na základe dodatku č. 1 k pracovnej zmluve zo dňa 30.12.2007 si odporkyňa s navrhovateľkou dohodli hrubú mesačnú mzdu vo výške 12.000,-Sk, ktorú navrhovateľka až do skončenia pracovného pomeru poberala a ktorú jej odporkyňa aj uhrádzala, pričom odporkyňou bola nesprávne zaradená do druhého stupňa náročnosti práce a pracovné miesto, ktoré vykonávala zodpovedá štvrtému stupňu náročnosti práce podľa prílohy č. 1 písm.d) Zákonníka práce.

Nárok voči odporcovi v rade 2/ si uplatnila z toho dôvodu, že dňa 4.8.2012 bol zapísaný do obchodného registra , pričom jedinou spoločníčkou tejto spoločnosti a zároveň aj jeho konateľkou je odporkyňa v rade 1/. V čase podania návrhu nevie, či na odporcu v rade 2/ prešli všetky práva a povinnosti (vrátane uplatneného nároku navrhovateľky) z K.. E. A. , ako poskytovateľky zdravotnej starostlivosti a fyzickej osoby na poskytovateľa zdravotníckej starostlivosti spoločnosť SANTMED s.r.o. ako právnickú osobu, preto si uplatňuje svoj nárok aj voči uvedenej spoločnosti.

Za podaný návrh navrhovateľka uhradila súdny poplatok vo výške 269,-€ (č.l. 55).

Odporkyňa 1/ sa k podanému návrhu písomne vyjadrila dňa 19.11.2012 (č.l.61 až 63). Vo svojom vyjadrení uviedla, že odporkyňa podľa druhu práce, ktorý vykonávala bola správne zaradená do druhého platového stupňa náročnosti práce. Žiadala, aby súd návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol a priznal jej náhradu trov konania.

Odporca v rade 2/ sa písomne vyjadril k podanému návrhu dňa 26.2.2013(č.l. 78) . Vo svojom vyjadrení uviedol, že odporkyňa 1/ nie je konateľkou a ani spoločníčkou spoločnosti SANTMED s.r.o. a odporca v rade 2/ nikdy nemal nič spoločné so záležitosťou, ktorá je predmetom konania vo veci 16Cpr 3/2012. Zároveň písomným podaním zo dňa 5.3.2013 (č.l.79) oznámil, že záväzky z pracovnoprávneho vzťahu medzi navrhovateľkou a odporkyňou 1/ neprešli na spoločnosť SANTMED s.r.o.

Podaním zo dňa 17.6.2013 (č.l. 81-82) vzala navrhovateľka podaný návrh voči odporcovi v rade 2/ späť.

Uznesením č.k. 16Cpr 3/2012-83 zo dňa 11.9.2013 súd konanie voči odporcovi v rade 2/ zastavil a odporcovi v rade 2/ náhradu trov konania nepriznal.

Okresný súd Čadca dňa 7.3.2014 rozhodol medzitimným rozsudkom č.k. 16Cpr/3/2012-184, ktorým vyslovil, že základ nároku navrhovateľky na doplatenie mzdy, doplatenie náhrady mzdy za dovolenky a doplatenie odstupného podľa zákona č. 311/2001 Z.z. ZP je daný a základ nároku navrhovateľky na doplatenie mzdy, doplatenie náhrady mzdy za dovolenku a doplatenie odstupného podľa zákona č. 62/2013 Z.z. o minimálnych mzdových nárokoch sestier a pôrodných asistentiek nie je daný s tým, že o výške nároku, trovách konania a trovách štátu bude rozhodnuté samostatným výrokom súdu.

Voči uvedenému rozsudku podala odporkyňa odvolanie o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 10CoPr/3/2014-211 zo dňa 26.3.2015, ktorým potvrdil medzitimný rozsudok okresného súdu vo výroku, že základ nároku navrhovateľky na doplatenie mzdy, doplatenie náhrady mzdy za dovolenku a doplatenie odstupného podľa zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce je daný. Vo výroku, že základ nároku navrhovateľky na doplatenie mzdy, doplatenie náhrady mzdy za dovolenku a doplatenie odstupného podľa zákona č. 62/2013 Z.z. o minimálnych mzdových nárokoch sestier a pôrodných asistentiek nie je daný, odvolaním nenapadnutom zostal medzitimný rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Podaním došlým súdu dňa 29.6.2015 (č.l. 220 až 224) vzala navrhovateľka podaný návrh v časti zaplata sumy 463,66 € s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 273,28 € od 15.5.2012 do zaplata a 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 190,38 € od 15.6.2012 do zaplata späť, pričom Okresný súd Čadca uznesením č.k. 16Cpr/3/2012-227 zo dňa 2.11.2015 v tejto časti konanie zastavil.

Predmetom konania ostalo zaplata sumy 4.024,21 € s príslušenstvom vrátane trov konania.

Na pojednávaní dňa 11.3.2016 navrhovateľka zotrvala na zaplata sumy 4.024,21.- € s príslušenstvom vrátane trov konania.

Odporkyňa na pojednávaní dňa 11.3.2016 vyslovila súhlas s úhradou sumy 4.024,21 €. Žiadala, v prípade ak súd rozhodne o uplatnenom nároku navrhovateľky, aby jej umožnil splácať súdom určenú sumu v primeraných mesačných splátkach. Nesúhlasila však s priznaním úrokov z omeškania.

Medzi účastníkmi nebol sporný nárok navrhovateľky za doplatenie mzdy, doplatku za dovolenku a doplatku odstupného v sume 4.024,24.- €.

Podľa § 120 ods. 1 až 7 zák.č. 311/2001 Z.z.

Minimálne mzdové nároky

(1) Zamestnávateľ, u ktorého nie je odmeňovanie zamestnancov dohodnuté v kolektívnej zmluve, je povinný zamestnancovi poskytnúť mzdu najmenej v sume minimálneho mzdového nároku určeného pre stupeň náročnosti práce (ďalej len "stupeň") príslušného pracovného miesta. Ak mzda zamestnanca v kalendárnom mesiaci nedosiahne sumu minimálneho mzdového nároku, zamestnávateľ poskytne zamestnancovi doplatok v sume rozdielu medzi dosiahnutou mzdou a sumou minimálneho mzdového nároku ustanoveného pre stupeň patriaci príslušnému pracovnému miestu.

(2) Do mzdy podľa odseku 1 sa nezahŕňa mzda za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku (§ 96 ods. 3), mzda za prácu nadčas (§ 121), mzdové zvýhodnenie za prácu vo sviatok (§ 122), mzdové zvýhodnenie za nočnú prácu (§ 123) a mzdová kompenzácia za sťažený výkon práce (§ 124). Do počtu odpracovaných hodín sa nezahŕňajú hodiny práce nadčas a čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku.

(3) Pracovné miesto podľa odseku 1 je súhrn pracovných činností, ktoré zamestnanec vykonáva podľa druhu práce dohodnutého v pracovnej zmluve. Zamestnávateľ podľa odseku 1 je povinný priradiť každému pracovnému miestu stupeň v súlade s charakteristikami stupňov náročnosti pracovných miest uvedenými v prílohe č. 1 podľa najnáročnejšej pracovnej činnosti, ktorej výkon od zamestnanca vyžaduje, v rámci druhu práce dohodnutého v pracovnej zmluve.

(4) Sadzba minimálneho mzdového nároku pre príslušný stupeň je násobkom hodinovej minimálnej mzdy pri ustanovenom týždennom pracovnom čase 40 hodín alebo minimálnej mzdy v eurách za mesiac, ak ide o zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou, ustanovenej osobitným predpisom, a koeficienta minimálnej mzdy,

Stupeň	Koeficient minimálnej mzdy
1	1,0
2	1,2
3	1,4
4	1,6
5	1,8
6	2,0

(5) Pri ustanovení týždenného pracovného času podľa § 85 na menej ako 40 hodín sa sadzby minimálnych mzdových nárokov ustanovené v eurách za hodinu úmerne zvýšia.

(6) U zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou, ktorý v mesiaci neodpracoval všetky pracovné dni alebo má dohodnutý kratší týždenný pracovný čas, sa sadzba minimálneho mzdového nároku ustanoveného v eurách za mesiac zníži v pomere zodpovedajúcom odpracovanému času v mesiaci.

(7) Sadzba minimálneho mzdového nároku ustanovená podľa odseku 4 v eurách za hodinu a sadzba minimálneho mzdového nároku v eurách za hodinu zvýšená podľa odseku 5 sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta. Sadzba minimálneho mzdového nároku ustanovená podľa odseku 4 v eurách za mesiac a sadzba minimálneho mzdového nároku v eurách za mesiac znížená podľa odseku 6 sa zaokrúhľuje na najbližších desať eurocentov.

Podľa § 116 ods. 1 zák.č. 311/2001 Z.z.

(1) Zamestnancovi patrí za vyčerpanú dovolenku náhrada mzdy v sume jeho priemerného zárobku.

Podľa § 134 ods. 1, 2,4, 5 zák.č. 311/2001 Z.z.

(1) Priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len "priemerný zárobok") zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období.

(2) Rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

(4) Priemerný zárobok sa zisťuje ako priemerný hodinový zárobok. Priemerný hodinový zárobok sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta. Ak sa podľa pracovnoprávných predpisov má použiť priemerný mesačný zárobok, postupuje sa tak, že priemerný hodinový zárobok sa vynásobí priemerným počtom pracovných hodín pripadajúcich v roku na jeden mesiac podľa týždenného pracovného času zamestnanca. Priemerný mesačný zárobok sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nahor.

(5) Ak je priemerný zárobok zamestnanca nižší ako minimálna mzda, na ktorú by zamestnancovi vznikol nárok v kalendárnom mesiaci, v ktorom vznikla potreba priemerný zárobok použiť, zvýši sa priemerný zárobok na sumu zodpovedajúcu tejto minimálnej mzde. Ak u zamestnávateľa nie je odmeňovanie zamestnancov dohodnuté v kolektívnej zmluve a priemerný zárobok zamestnanca je nižší ako príslušný minimálny mzdový nárok (§ 120 ods. 4), zvýši sa priemerný zárobok na sumu zodpovedajúcu tomuto minimálnemu mzdovému nároku. Ak zamestnávateľ skráti ustanovený týždenný pracovný čas podľa § 85 ods. 5, zamestnávateľ zvýši priemerné zárobky dotknutých zamestnancov nepriamo úmerne skráteniu týždenného pracovného času odo dňa účinnosti tejto zmeny; opačný postup zamestnávateľ uplatní v prípade predĺženia ustanoveného týždenného pracovného času.

Podľa § 76 ods. 1, 7 zák.č. 311/2001 Z.z.

(1) Zamestnávateľ poskytne zamestnancovi odstupné, ak sa pracovný pomer skončí dohodou z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. a) alebo písmene b) alebo z dôvodu, že zamestnanec stratil vzhľadom na svoj zdravotný stav podľa lekárskeho posudku dlhodobu spôsobilosť vykonávať doterajšiu prácu. Zamestnancovi podľa prvej vety patrí odstupné najmenej v sume, ktorá je násobkom jeho priemerného mesačného zárobku a počtu mesiacov, počas ktorých by trvala výpovedná doba podľa § 62.

(7) Odstupné vypláca zamestnávateľ po skončení pracovného pomeru v najbližšom výplatnom termíne určenom u zamestnávateľa na výplatu mzdy, ak sa zamestnávateľ nedohodne so zamestnancom inak.

Podľa 129 ods. 1, 3 zák.č. 311/2001 Z.z.

(1) Mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak.

(3) Pri skončení pracovného pomeru vyplatí zamestnávateľ zamestnancovi mzdu splatnú za mesačné obdobie v deň skončenia pracovného pomeru, ak sa nedohodli inak, najneskôr však v najbližšom výplatnom termíne nasledujúcom po dni skončenia pracovného pomeru.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že odporkyňa ako zamestnávateľ nesprávne priradila pracovnému miestu navrhovateľky stupeň náročnosti dva, pričom jej pracovné miesto zodpovedalo štvrtému stupňu náročnosti práce podľa prílohy č. 1 písm. d) Zák. práce. Navrhovateľke za žalované obdobie vznikol nárok na doplatok mzdy v sume 3.313,0212.- € , doplatenie dovolenky 319,5996.- €, doplatenie odstupného 391,59.- €. Spolu 4024,24.- €, ktorý bol aj navrhovateľke súdom priznaný. Výšku uplatneného nároku odporkyňa nespochybnila.

Sporným medzi účastníkmi bol navrhovateľkou uplatnený nárok za zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej sumy.

Právny zástupca navrhovateľky požadoval, aby okrem istiny boli navrhovateľke priznané aj úroky z omeškania. Poukazoval na rozhodnutie NS SR 2Cdo/76/2011, 1Cdo/116/2008, rozhodnutie Okresného súdu Prešov 13C/61/2013 a Krajského súdu v Banskej Bystrici 17CoPr/2/2015. Poukázal na to, že nepriznanie úrokov z omeškania navrhovateľke by bolo v rozpore s dobrými mravmi, pretože čaká na doplatok za mzdu už od roku 2009.

Právna zástupkyňa odporkyne poukázala na to, že pri rozhodovaní o priznaní či nepriznaní úrokov z omeškania treba prihliadať aj na to, z akého dôvodu došlo k nevyplateniu mzdy. Poukázala na to, že odporkyňa navrhovateľke vyplácala mzdu a náhrady v súlade s pracovnou zmluvou. Navrhovateľka počas doby, keď u odporkyne nej pracovala, nikdy výšku náhrady mzdy a doplatkov nespochybňovala. Nároky si začala uplatňovať až potom, ako ukončila pracovný pomer s odporkyňou. Odporkyňa vedome nevyplácala navrhovateľke nižšiu mzdu. Úmyselne ju nezaradila do druhého stupňa. Bolo obvyklé, že všetky zdravotné sestry boli zaradené do druhého platového stupňa.

Podľa § 1 ods. 1, 4 Zák.č. 311/2001 Z.z.

(1) Tento zákon upravuje individuálne pracovnoprávne vzťahy v súvislosti s výkonom závislej práce fyzických osôb pre právnické osoby alebo fyzické osoby a kolektívne pracovnoprávne vzťahy.

(4) Ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia a to § 1 ods. 4 Zákonníka práce, nemohol súd priznať odporkyňi úroky z omeškania z dlžných súm, nakoľko Zákonník práce úroky z omeškania neupravuje a úroky z omeškania nie sú upravené ani vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, ale až v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súčasný Zákonník práce neobsahuje ustanovenia zakotvujúce možnosť účastníka pracovno-právnych vzťahov požadovať úroky z omeškania v prípade nesplnenia jeho peňažnej pohľadávky riadne a včas, a preto je potrebné posúdiť otázku úrokov z omeškania pri mzde a náhrade mzdy prostredníctvom interpretácie ustanovenia Zákonníka práce upravujúceho vzťah subsidiarity medzi Zákonníkom práce a Občianskym zákonníkom. Kľúčovým je ustanovenie § 1 ods. 4 Zákonníka práce, v ktorom je ustanovené, že ak tento zákon (Zákonník práce) v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na tieto práve vzťahy všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Subsidiarita Občianskeho zákonníka vo vzťahu ku Zákonníku práce zakotvená v citovanom ustanovení má dva reštriktívne limity. 1) - Na Zákonník práce sa vzťahujú iba všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka (t.j. ustanovenia od § 1 do § 122) a nie všetky ustanovenia Občianskeho zákonníka, 2) - Druhý limit predstavuje možnosť aplikácie všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka výlučne na prvú časť Zákonníka práce a nie aj na ostatné časti Zákonníka práce (okrem iného upravujúci pracovný pomer, mzdu, či náhradu mzdy). Preto ani neboli navrhovateľovi úroky z omeškania zo mzdy a náhrady mzdy priznané a súd návrh navrhovateľky na zaplatenie úrokov z omeškania zamietol.

Pri nepriznaní úrokov z omeškania zohľadnil aj tú skutočnosť, že navrhovateľka pracovala u odporkyne 7 rokov. Počas tejto doby medzi navrhovateľkou a odporkyňou nedošlo k rozporom čo sa týka výšky mzdy. Odporkyňa navrhovateľke riadne a včas mzdu dohodnutú v pracovnej zmluve vyplácala. K uplatňovaniu nároku na doplatok mzdy, náhrady mzdy za dovolenku, a doplatenie odstupného došlo až potom, ako bol skončený pracovný pomer. Počas celého trvania pracovného pomeru navrhovateľky u odporkyne navrhovateľka ani raz nespochybnila svoje zaradenie do 2. stupňa náročnosti práce. V tomto konaní ani nebolo preukázané, že by odporkyňa vedome navrhovateľku do nesprávneho stupňa zaradila. V čase uzatvárania pracovných zmlúv s navrhovateľkou až do rozhodnutia súdu bola odporkyňa v tom, že navrhovateľku zaradila správne. Potom, ako súd vyslovil medzitémnym rozsudkom, že nárok navrhovateľky na zaradenie do 4. stupňa náročnosti práce je daný vyslovila súhlas s tým, že navrhovateľke ňou uplatnený nárok zaplatí.

Problematikou priznania či nepriznania úrokov z omeškania sa zaoberal aj ÚS SR v uznesení sp.zn. II.ÚS 494/2013. Toto uznesenie vychádza z právneho stavu podľa zák.č. 311/2001 Z.z. Ústavný súd v tomto uznesení konštatoval, že všeobecné súdy, ktoré posúdili okolnosti pre určenie výšky náhrady mzdy a nepriznali úroky z omeškania, svojím postupom neporušili základné práva zamestnanca na súdnu a inú právnu ochranu a práva na spravodlivý proces.

Odporkyňa ďalej žiadala, aby v prípade ak súd rozhodne o uplatnenom nároku navrhovateľky, umožnil jej splácať súdom určenú sumu v primeraných mesačných splátkach, nakoľko je starobná dôchodkyňa, poberá starobný dôchodok v sume 475,40 € mesačne. Čo odporkyňa preukázala aj rozhodnutím sociálnej poisťovne (č.l. 253).

Právny zástupca navrhovateľky nepriaznivú sociálnu situáciu odporkyne spochybnil. Poukázal na to, že odporkyňa je vlastníčkou motorového vozidla Volvo C30, ktoré zakúpila pred 6 rokmi. Ďalej má okrem dôchodku ešte ďalší príjem, nakoľko učí na zdravotnej škole, pričom odporkyňa uviedla, že má z tohto mesačný príjem okolo 100,-€. Ďalej odporkyňa uviedla, že príležitostne pracuje na lekárskej službe prvej pomoci jeden až dvakrát do mesiaca. Výšku tohto príjmu neuviedla. Právny zástupca navrhovateľky poukázal na to, že odporkyňa je vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, XXXX, XXXX (č.l. 254 až 256), z ktorých listov vlastníctva vyplýva, že odporkyňa je vlastníčkou ornej pôdy v obci Č., J..Ú.. Č.. Rovnako je vlastníčkou bytu č. XX, v bytovom dome č. XXX v k.ú. Č. a rovnako je vlastníčkou rodinného domu č. XXX v obci Č., J..Ú.. Č..

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p

(1) Ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd odporkyňu neumožnil splácať dlžnú sumu v splátkach ako to odporkyňa požadovala. Odporkyňa súdu v podanej žiadosti uviedla len skreslené údaje o svojich majetkových pomeroch a to len poberanie starobného dôchodku. Až na základe námietok navrhovateľky súd zistil, že odporkyňa je vlastníčkou motorového vozidla Volvo, viacerých nehnuteľností. Okrem dôchodku má ešte aj iný príjem a to z pedagogickej činnosti, príjem zo služieb lekárskej prvej pomoci a súdu ani nepredložila výpis z účtu(aké finančné prostriedky má na účte). Teda súd má za to, že v je možnostiach a schopnostiach odporkyne (vzhľadom na jej majetkové pomery), aby navrhovateľke jednorázovo súdom určenú sumu vyplatila.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. na základe ktorého ustanovenia aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Navrhovateľka, ktorá bola v konaní zastúpená advokátom, bola v tomto konaní neúspešná len v pomerne nepatrnej časti (nepripravenie úrokov z omeškania), preto základnú sadzbu tarifnej odmeny súd vypočítal z výšky súdom priznaného plnenia - t.j.zo sumy 4.024,21.- €.

Navrhovateľka si uplatnila trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 269,-€ a trov právneho zastúpenia v sume 3.798,47 €, spolu 4.067,47 €.

Trovy právneho zastúpenia pozostávali 1/ prevzatia a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 12.8.2012 v sume 161,01 € a režijného paušálu 7,63 €, 2/ z písomného vyhotovenia výzvy na úhradu doplatku mzdy zo dňa 15.8.2012 v sume 161,01 € a režijného paušálu 7,63 €, 3/ písomného vyhotovenia žaloby a jej podanie na súd dňa 12.9.2012 v sume 161,01 € a režijného paušálu 7,63 €, 4/ čiastočného späťvzatia žaloby zo dňa 11.6.2013 v sume 161,01 € a režijného paušálu 7,81 €, 5/ poradu s klientom od 16.00 hod. do 18.30 hod. dňa 13.1.2014 - 322,02 € a režijného paušálu 8,04 €, 6/ účasť na pojednávaní dňa 15.1.2014 od 9.00 hod. do 11.45 hod. - 2 úkony - 322,02 € a režijného paušálu 8,04 €, cestovné náhrady z Dolného Kubína do Čadce a späť - 39,44 € a náhradu za stratu času 6 x 13,40 € v sume 80,40 €, 7/ písomné vyhotovenie vyjadrenia ku konaniu dňa 17.2.2014 v sume 161,01 € a režijný paušál 8,04 €, 8/ účasť na pojednávaní dňa 21.2.2014 v sume 483,03 € od 8.30 hod. do 13.00 hod. - 3 úkony a režijný paušál 8,04 €, cestovné náhrady Dolný Kubín - Čadca a späť 39,34 €, náhrada za stratu času 6 x 13,40 €, t.j. 80,40 €, 9/ vyjadrenie k odvolaniu dňa 25.6.2014 v sume 161,01 € a režijný paušál 8,04 €, 10/ 25.6.2015 čiastočné späťvzatie žaloby 161,01 € + režijný paušál 8,39 €, za poradu s klientom dňa 9.3.2016 od 17.10 hod. do 18.50 hod. - 151,05 € + režijný paušál 8,58 € a 11/ 11.3.2016 účasť na pojednávaní - 2 úkony - 302,10 € + režijný paušál 8,58 €, cestovné náhrady Dolný Kubín - Čadca a späť - 36,27 € a náhrada za stratu času Dolný Kubín - Čadca a späť (6 x 14,30 € - 85,80 €), spolu bez DPH 3.165,39 €, DPH 633,08 €.

Súd pri priznávaní trov právneho zastúpenia postupoval podľa príslušných ustanovení Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov v znení neskorších zmien(ďalej len vyhlášky).

Základnú sadzbu tarifnej odmeny priznal zo súdom priznaného plnenia , t.j. zo sumy 4024,21.- €. (t.j. sumu 151,05.- € za 1 úkon) - § 10 ods. 1 vyhlášky.

Odmenu priznal za tieto úkony

- 1/ prevzatia a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 12.8.2012 v sume 151,05 € (§ 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky)
- 2/ z písomného vyhotovenia výzvy na úhradu doplatku mzdy zo dňa 15.8.2012 v sume 151,05 € (§ 13a ods. 1 písm. c vyhlášky)
- 3/ písomného vyhotovenia žaloby a jej podanie na súd dňa 12.9.2012 v sume 151,05 €,
- 4/ poradu s klientom od 16.00 hod. do 18.30 hod. dňa 13.1.2014 - 2 úkony v sume 302,10.- € (§ 13a ods. 1 písm. b) vyhlášky)
- 5/- účasť na pojednávaní dňa 15.1.2014 od 9.00 hod. do 11.45 hod. - 2 úkony - 302,10 € (§13a ods. 1 písm. d) vyhlášky)
- 6/ písomné vyhotovenie vyjadrenia ku konaniu dňa 17.2.2014 v sume 151,05 €
- 7/ účasť na pojednávaní dňa 21.2.2014 v sume 302,10.- € od 8.30 hod. do 13.00 hod. - 2 úkony (§13a ods. 1 písm. d) vyhlášky
- 8/ vyjadrenie k odvolaniu dňa 25.6.2014 v sume 151,05.- € (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky)
- 9, za poradu s klientom dňa 9.3.2016 od 17.10 hod. do 18.50 hod. - 151,05 € (§ 13a ods. 1 písm. b) vyhlášky)
- 10- 11.3.2016 účasť na pojednávaní - od 11.30 hod. do 12.50 hod. 1 úkon -151,05.- € (§ 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky)

Spolu odmena : 1.963,65.- €

Za úkony pod bodom 1/ až 9 súd priznal s poukazom na ustanovenie § 16 ods. 3 vyhlášky aj tzv. režijný paušál a to za úkony z roku 2012 - (3x 7,63.- €) v sume 22,89.- €

Za 5 úkony z roku 2014 - (5x 8,04) v sume 40,20.- €

Za 2 úkony z roku 2016 - (2x 8,58.- €)= 17,16.- €

Režijný paušál spolu : 80,25.- €

Súd priznal podľa § 15 , § 17 ods. 1 vyhlášky aj náhradu za stratu času a náhradu cestovných výdavkov za účasť na pojednávaní v dňoch 15.1.2014, 21.2.2014, 11.3.2016 tak ako si si právny zástupca vyúčtoval , nakoľko boli vyúčtované v súlade s cit. vyhláškou.

- účasť na pojednávaní dňa 15.1.2014 - cestovné náhrady z Dolného Kubína do Čadce a späť - 39,44 € a náhradu za stratu času 6 x 13,40 € = 80,40.- € v sume 119,84.- €,

- účasť na pojednávaní dňa 21.2.2014 - cestovné náhrady Dolný Kubín - Čadca a späť 39,44 €, náhrada za stratu času 6 x 13,40 € = 80,40.- €, t.j. 119,84.- €,

- 11.3.2016 účasť na pojednávaní - cestovné náhrady Dolný Kubín - Čadca a späť - 36,27 € a náhrada za stratu času Dolný Kubín - Čadca a späť (6 x 14,30 € - 85,80 €), v sume 122,07.- €

Spolu náhrada za stratu času a cestovné: 361,75.- €

Celkom : 2405,65.- €.

Nakoľko právny zástupca navrhovateľky je platiteľom dane z pridanej hodnoty (osvedčenie o registrácii č.l.295) s poukazom na ustanovenie § 18 ods. 3 vyhlášky bola mu priznaná 20 % DPH zo sumy 2.405,65.- € v sume 481,13.- €.

Odmena + náhrady 2.405,65.- € + DPH 481,13.- € = 2.886,78.- € , ktorá suma bola súdom priznaná.

Súd nepriznal trovy právneho zastúpenia za úkon: čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 11.6.2013 v sume 161,01 € a režijného paušálu 7,81 €, nakoľko sa jednalo o právny úkon , ktorý nemal vzťah o odporokyni MUDr. Dubeňovej. Právny zástupca navrhovateľky si odmenu vyúčtoval za späťvzatie návrhu voči odporcovi v rade 2/, ktorého pôvodne žaloval a ktorý nemal v tomto konaní pasívnu legitimitu.

Súd taktiež nepriznal odmenu za čiastočné späťvzatie žaloby zo dňa 25.6.2015, nakoľko sa nejedná o účelne vynaložený právny úkon vo vzťahu k odporokyni. K tomuto právnomu úkonu právny

zástupca navrhovateľky pristúpil po tom, ako súd medzitýmnym rozsudkom vyslovil, že základ nároku navrhovateľky na doplatenie mzdy, doplatenie náhrady mzdy za dovolenku a doplatenie odstupného podľa zák.č. 62/2013 Z.z. o minimálnych mzdových nárokoch sestier a pôrodných asistentiek nie je daný. Ak by navrhovateľka v tejto časti nevzala ňou podaný návrh o zaplatenie späť, bol by v tejto časti návrh zamietnutý a navrhovateľka by v časti späťvzatého nároku ani nebola úspešná.

Za účasť na pojednávaní dňa 21.2.2014 v sume 483,03 € od 8.30 hod. do 13.00 hod. - 3 úkony súd právnenému zástupcovi odmenu nepriznal, priznal mu na účasť na pojednávaní dňa 21.2.2014 odmenu za 2 úkony právnej pomoci (tak ako je to uvedené po bodom 6/), nakoľko z ustanovenia § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky vyplýva, že za účasť na konaní pred súdom patrí odmena vo výške základnej tarifnej odmeny za každé začaté dve hodiny, avšak ak úkon trvá viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny. Ak bol právny zástupca na pojednávaní od 8.30 hod. do 13.00 hod. za čas od 8.30 do 12.30 (t.j. za 4 hod.) - mu patrila odmena za 2 úkony právnej pomoci, nakoľko však úkony v čase od 12.30 do 13.00 hod. netrvali viac ako 2 hodiny nebola mu zo strany súdu odmena za čas presahujúci 4 hodiny a nepresahujúci 6 hodín priznaná.

Za účasť na pojednávaní dňa 11.3.2016, ktoré pojednávanie trvalo od 11.30 hod. do 12.50 hod. Súd priznal odmenu za 1 úkony právnej pomoci a nie za 2 úkony, nakoľko pojednávanie neprevyšovalo 2 hodiny.

Súd navrhovateľke priznal aj náhradu za zaplatený súdny poplatok v sume 269.- €, ktorý navrhovateľka na účet súdu zaplatila (č.l. 55).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. (sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier),
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.